

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2TdoV/3/2020                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9518100011                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.04.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Farkaš             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:9518100011.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Jany Kostolanskej, JUDr. Petra Štífta, JUDr. Martina Bargela a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obvineného Š. L. pre obzvlášť závažný zločin terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) v spojení s § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. v znení zákona č. 125/2016 Z. z. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením konanom dňa 24. apríla 2024 v Bratislave dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky a obvineného Š. L. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2019, sp. zn. 5 To 12/2018, a postupom podľa § 382a Tr. por. takto

### rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. j) Trestného poriadku rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2019, sp. zn. 5 To 12/2018 a v konaní, ktoré mu predchádzalo,

**b o l p o r u š e n ý z á k o n**

v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a 78 ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného Š. L..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2019, sp. zn. 5 To 12/2018 **z r u š u j e** vo výroku o uloženom ochrannom dohľade; vo zvyšnej časti ostáva rozsudok nedotknutý.

III. Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **o d m i e t a**.

### Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 9. júla 2018, č. k. PK-1T/1/2018-2082 uznal obvineného Š. L. za vinného v bodoch 1/ až 5/ z obzvlášť závažného zločinu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. v znení platnom do 30. júna 2018a v bodoch 1/ až 3/ zo zločinu nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 298 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák. a na § 140 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) dňa 4. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty M. C. a následne doručenej dňa 7. novembra 2016 v čase okolo 08:30 hod., prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu O. E. D., ul. Š. č. XXX, poslal dve zásielky adresované sudcovi uvedeného súdu JUDr. D. A., z ktorých jedna obsahovala priehľadné uzatváracie plastové vrecúško a zároveň obe obsahovali list, ktorých text je totožný a vo svojich častiach znejú:

„List, ktorý ste práve otvorili, je určený nielen vám, ale všetkým, ktorých sa to týka, t. j. asi 80 % sudcov, 70 % prokurátorov vrátane „najvyššieho“. Nasucho neobišli ani vyšší policajní dôstojníci hlavne PO a KE, ktorí sa neplánovane „pridali“. ... V plastikovom obale je vzorka rádioaktívnej látky, ktorou boli v priebehu roka 2015 a 2016 kontaminované vaše telesné schránky. ...záruka vzniku karcinómu veľmi vysoká. Doba dožitia odhadovaná na max. 24 mesiacov. Končí sa doba vašej neobmedzenej moci a príde moc nová, ktorá urobí poriadok v žumpе zvanej justícia. Vaša moc sa stratí stratou moci nad vašou telesnou schránkou.“,

pričom podľa záverov znaleckého posudku, vypracovaného Katedrou jadrovej chémie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave zo dňa 7. mája 2017, uvedené plastové vrecúško obsahovalo rádioaktívnu látku americium 241Am;

2) dňa 4. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty M. C. a následne doručenej dňa 8. novembra 2016 v čase okolo 08:20 hod., prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu O. E. D. R., ul. Š. č. X/X, poslal dve zásielky adresované sudcovi uvedeného súdu JUDr. M. H., z ktorých jedna obsahovala priehľadné uzatváracie plastové vrecúško a zároveň obe obsahovali list, ktorých text je totožný a vo svojich častiach znejú:

„List, ktorý ste práve otvorili, je určený nielen vám, ale všetkým, ktorých sa to týka, t. j. asi 80 % sudcov, 70 % prokurátorov vrátane „najvyššieho“. Nasucho neobišli ani vyšší policajní dôstojníci hlavne PO a KE, ktorí sa neplánovane „pridali“. ... V plastikovom obale je vzorka rádioaktívnej látky, ktorou boli v priebehu roka 2015 a 2016 kontaminované vaše telesné schránky. ...záruka vzniku karcinómu veľmi vysoká. Doba dožitia odhadovaná na max. 24 mesiacov. Končí sa doba vašej neobmedzenej moci a príde moc nová, ktorá urobí poriadok v žumpе zvanej justícia. Vaša moc sa stratí stratou moci nad vašou telesnou schránkou.“,

pričom podľa záverov znaleckého posudku, vypracovaného Katedrou jadrovej chémie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave zo dňa 7. mája 2017, uvedené plastové vrecúško obsahovalo rádioaktívnu látku americium 241Am;

3) dňa 18. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty D. a následne doručenej dňa 22. novembra 2016 v doobedňajších hodinách, prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu G. E. E. A. v R., Ž. U. č. XX, poslal zásielku adresovanú všeobecne uvedenému ministerstvu, ktorá obsahovala list, ktorého časť textu znie:

„Tento list reaguje na obludný represívny a zločinecký režim, ktorý sa tu etabloval po roku 1989... Tento režim stojí na troch „pilieroch“ moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej. Tá posledná sa absolútne vymkla spod kontroly... V priebehu roka 2015 a začiatkom roka 2016 prebehol proces kontaminácie telesných schránok „pracovníkov“ justície, prokuratúry a neplánovane aj skupiny vyšších dôstojníkov

PZ hlavne z PO a KE... Tým, že ste otvorili tento list, tak ste z neho vysypali rádioaktívnu látku. Vaše prostredie je kontaminované. Rádioaktívna látka je veľkosti zrna 100 - 400 mikrónov. To aby bola viditeľná voľným okom. Pri ďalších listoch, ktoré budú doručené vyššie zmieneným inštitúciám, to bude prášok veľkosti 1 - 3 mikróny, tým pádom okom neviditeľný. Listy budú v klasických obálkach, ale aj obálkach s logom štátnych inštitúcií, firemných a pod.“,

pričom podľa záverov protokolu o meraní nebezpečných látok Kontrolného chemického laboratória CO v Nitre, Centrum bezpečnostnotechnických činností Topoľčianky Ministerstva vnútra SR zo dňa 22. novembra 2016 bola predmetná obálka aj s obsiahnutým listom kontaminované rádionuklidom americia 241Am vyžarujúceho žiarenie alfa a gama, v dôsledku čoho pri otváraní obálky a manipulácii s listom existovalo riziko kontaminácie povrchu nechránených rúk, kontaminácie povrchu stola, ako aj riziko vnútornej kontaminácie po vdýchnutí;

4) dňa 22. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty H. a následne doručenej dňa 24. novembra 2016 v doobedňajších hodinách prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu L. A. D. Q. E. v D., ul. W. č. X, poslal zásielku adresovanú všeobecne uvedenému útvaru Policajného zboru SR, ktorá obsahovala list, ktorého časť textu znie:

„Tento list reaguje na obludný represívny a zločinecký režim, ktorý sa tu etabloval po roku 1989... Tento režim stojí na troch „pilieroch“ moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej. Tá posledná sa absolútne vymkla spod kontroly... V priebehu roka 2015 a začiatkom roka 2016 prebehol proces kontaminácie telesných schránok „pracovníkov“ justície, prokuratúry a neplánovane aj skupiny vyšších dôstojníkov PZ hlavne z PO a KE... Tým, že ste otvorili tento list, tak ste z neho vysypali rádioaktívnu látku. Vaše prostredie je kontaminované. Rádioaktívna látka je veľkosti zrna 100 - 400 mikrónov. To aby bola viditeľná voľným okom. Pri ďalších listoch, ktoré budú doručené vyššie zmieneným inštitúciám, to bude prášok veľkosti 1 - 3 mikróny, tým pádom okom neviditeľný. Listy budú v klasických obálkach, ale aj obálkach s logom štátnych inštitúcií, firemných a pod.;

5) dňa 22. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty H. a následne doručenej dňa 24. novembra 2016 v doobedňajších hodinách prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu O. E. L., ul. F. č. XX, poslal zásielku adresovanú všeobecne uvedenému súdu, ktorá obsahovala list, ktorého časť textu znie:

„Tento list reaguje na obludný represívny a zločinecký režim, ktorý sa tu etabloval po roku 1989... Tento režim stojí na troch „pilieroch“ moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej. Tá posledná sa absolútne vymkla spod kontroly... V priebehu roka 2015 a začiatkom roka 2016 prebehol proces kontaminácie telesných schránok „pracovníkov“ justície, prokuratúry a neplánovane aj skupiny vyšších dôstojníkov PZ hlavne z PO a KE... Tým, že ste otvorili tento list, tak ste z neho vysypali rádioaktívnu látku. Vaše prostredie je kontaminované. Rádioaktívna látka je veľkosti zrna 100 - 400 mikrónov. To aby bola viditeľná voľným okom. Pri ďalších listoch, ktoré budú doručené vyššie zmieneným inštitúciám, to bude prášok veľkosti 1 - 3 mikróny, tým pádom okom neviditeľný. Listy budú v klasických obálkach, ale aj obálkach s logom štátnych inštitúcií, firemných a pod.

Súd prvého stupňa za to obvinenému uložil podľa § 419 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 8, § 41 ods. 1, § 47 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na doživotie, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia [§ 48 ods. 3 písm. a) Tr. zák.].

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, na podklade ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. októbra 2019, sp. zn. 5 To 12/2018 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obvineného uznal za vinného v bodoch 1/ až 3/ z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z. z. a v bodoch 4/ až 5/ z

pokračovacieho prečinu útoku na orgán verejnej moci podľa § 322 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 2 Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z. z. na tom skutkovom základe, že

1) dňa 4. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty M. C. a následne doručenej dňa 7. novembra 2016 v čase okolo 08:30 hod., prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu O. E. D., ul. Š. č. XXX, v úmysle pomstiť sa za pociťovanú krivdu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov poslal dve zásielky adresované sudcovi uvedeného súdu JUDr. D. A., z ktorých jedna obsahovala priehľadné uzatváracie plastové vrecúško a zároveň obe obsahovali list, ktorých text je totožný a vo svojich častiach znejú:

„List, ktorý ste práve otvorili, je určený nielen vám, ale všetkým, ktorých sa to týka, t. j. asi 80 % sudcov, 70 % prokurátorov vrátane „najvyššieho“. Nasucho neobišli ani vyšší policajní dôstojníci hlavne PO a KE, ktorí sa neplánovane „pridali“. ... V plastikovom obale je vzorka rádioaktívnej látky, ktorou boli v priebehu roka 2015 a 2016 kontaminované vaše telesné schránky. ...záruka vzniku karcinómu veľmi vysoká. Doba dožitia odhadovaná na max. 24 mesiacov. Končí sa doba vašej neobmedzenej moci a príde moc nová, ktorá urobí poriadok v žumpе zvanej justícia. Vaša moc sa stratí stratou moci nad vašou telesnou schránkou.“,

pričom podľa záverov znaleckého posudku, vypracovaného Katedrou jadrovej chémie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave zo dňa 7. mája 2017, uvedené plastové vrecúško obsahovalo rádioaktívnu látku americium 241Am, s ktorým mohli prísť do kontaktu desiatky zamestnancov Slovenskej pošty, a. s. a O. E. D., pričom poškodená C. L., G. E., G. L. a JUDr. Ľ. L. z podateľne O. E. D. s touto zásielkou prišli do kontaktu, avšak s ohľadom na množstvo a skupenstvo takto doručenej rádioaktívnej látky k nebezpečenstvu smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví nedošlo,

2) dňa 4. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty M. C. a následne doručenej dňa 8. novembra 2016 v čase okolo 08:20 hod., prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu O. E. D. R., ul. Š. č. X/X, v úmysle pomstiť sa za pociťovanú krivdu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov poslal dve zásielky adresované sudcovi uvedeného súdu JUDr. M. H., z ktorých jedna obsahovala priehľadné uzatváracie plastové vrecúško a zároveň obe obsahovali list, ktorých text je totožný a vo svojich častiach znejú:

„List, ktorý ste práve otvorili, je určený nielen vám, ale všetkým, ktorých sa to týka, t. j. asi 80 % sudcov, 70 % prokurátorov vrátane „najvyššieho“. Nasucho neobišli ani vyšší policajní dôstojníci hlavne PO a KE, ktorí sa neplánovane „pridali“. ... V plastikovom obale je vzorka rádioaktívnej látky, ktorou boli v priebehu roka 2015 a 2016 kontaminované vaše telesné schránky. ...záruka vzniku karcinómu veľmi vysoká. Doba dožitia odhadovaná na max. 24 mesiacov. Končí sa doba vašej neobmedzenej moci a príde moc nová, ktorá urobí poriadok v žumpе zvanej justícia. Vaša moc sa stratí stratou moci nad vašou telesnou schránkou.“,

pričom podľa záverov znaleckého posudku, vypracovaného Katedrou jadrovej chémie na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave zo dňa 7. mája 2017, uvedené plastové vrecúško obsahovalo rádioaktívnu látku americium 241Am, s ktorým mohli prísť do kontaktu desiatky zamestnancov Slovenskej pošty, a. s. a O. E. D. R., pričom poškodená A. D. a B. Q. z podateľne O. E. D. R. s touto zásielkou prišli do kontaktu, avšak s ohľadom na množstvo a skupenstvo takto doručenej rádioaktívnej látky k nebezpečenstvu smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví nedošlo,

3) dňa 18. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty D. a následne doručenej dňa 22. novembra 2016 v doobedňajších hodinách, prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu G. E. E. A. v R., Ž. U. č. XX, v úmysle pomstiť sa za pociťovanú krivdu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov poslal zásielku adresovanú všeobecne uvedenému ministerstvu, ktorá obsahovala list, ktorého časť textu znie:

„Tento list reaguje na obludný represívny a zločinecký režim, ktorý sa tu etabloval po roku 1989... Tento režim stojí na troch „pilieroch“ moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej. Tá posledná sa absolútne vymkla spod kontroly... V priebehu roka 2015 a začiatkom roka 2016 prebehol proces kontaminácie telesných schránok „pracovníkov“ justície, prokuratúry a neplánovane aj skupiny vyšších dôstojníkov PZ hlavne z PO a KE... Tým, že ste otvorili tento list, tak ste z neho vysypali rádioaktívnu látku. Vaše prostredie je kontaminované. Rádioaktívna látka je veľkosti zrna 100 - 400 mikrónov. To aby bola viditeľná voľným okom. Pri ďalších listoch, ktoré budú doručené vyššie zmieneným inštitúciám, to bude prášok veľkosti 1 - 3 mikróny, tým pádom okom neviditeľný. Listy budú v klasických obálkach, ale aj obálkach s logom štátnych inštitúcií, firemných a pod.“,

pričom podľa záverov protokolu o meraní nebezpečných látok Kontrolného chemického laboratória CO v Nitre, Centrum bezpečnostnotechnických činností Topolčianky Ministerstva vnútra SR zo dňa 22. novembra 2016 bola predmetná obálka aj s obsiahnutým listom kontaminované rádionuklidom americia  $^{241}\text{Am}$  vyžarujúceho žiarenie alfa a gama, v dôsledku čoho, pri otváraní obálky a manipulácii s listom existovalo riziko kontaminácie povrchu nechránených rúk, kontaminácie povrchu stola, ako aj riziko vnútornej kontaminácie po vdýchnutí s predmetnou látkou mohli prísť do kontaktu desiatky zamestnancov Slovenskej pošty, a. s. a G. E. E. A., pričom poškodená H. G., G. W. a L. L. z podateľne G. E. E. A., ako aj Mgr. L. G. a G. U. zo sekretariátu G. E. M. E. A. a C. T. zo sekretariátu Š. F. F. G. E. E. A. a D. Š. z Ú. U. O. Ú. Č. K. N. G. G. H. E. s touto zásielkou prišli do kontaktu, avšak s ohľadom na množstvo a skupenstvo takto doručenej rádioaktívnej látky k nebezpečenstvu smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví nedošlo,

4) dňa 22. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty H. a následne doručenej dňa 24. novembra 2016 v doobedňajších hodinách prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu L. A. D. Q. E. v D., ul. W. č. X, v úmysle pomstiť sa za pociťovanú krivdu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov poslal zásielku adresovanú všeobecne uvedenému útvaru Policajného zboru SR, ktorá obsahovala list, ktorého časť textu znie:

„Tento list reaguje na obludný represívny a zločinecký režim, ktorý sa tu etabloval po roku 1989... Tento režim stojí na troch „pilieroch“ moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej. Tá posledná sa absolútne vymkla spod kontroly... V priebehu roka 2015 a začiatkom roka 2016 prebehol proces kontaminácie telesných schránok „pracovníkov“ justície, prokuratúry a neplánovane aj skupiny vyšších dôstojníkov PZ hlavne z PO a KE... Tým, že ste otvorili tento list, tak ste z neho vysypali rádioaktívnu látku. Vaše prostredie je kontaminované. Rádioaktívna látka je veľkosti zrna 100 - 400 mikrónov. To aby bola viditeľná voľným okom. Pri ďalších listoch, ktoré budú doručené vyššie zmieneným inštitúciám, to bude prášok veľkosti 1 - 3 mikróny, tým pádom okom neviditeľný. Listy budú v klasických obálkach, ale aj obálkach s logom štátnych inštitúcií, firemných a pod.,

5) dňa 22. novembra 2016 prostredníctvom poštovej zásielky odoslanej z podacej pošty H. a následne doručenej dňa 24. novembra 2016 v doobedňajších hodinách prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s. na adresu O. E. L., ul. F. č. XX, v úmysle pomstiť sa za pociťovanú krivdu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdov, poslal zásielku adresovanú všeobecne uvedenému súdu, ktorá obsahovala list, ktorého časť textu znie:

„Tento list reaguje na obludný represívny a zločinecký režim, ktorý sa tu etabloval po roku 1989... Tento režim stojí na troch „pilieroch“ moci zákonodarnej, výkonnej a súdnej. Tá posledná sa absolútne vymkla spod kontroly... V priebehu roka 2015 a začiatkom roka 2016 prebehol proces kontaminácie telesných schránok „pracovníkov“ justície, prokuratúry a neplánovane aj skupiny vyšších dôstojníkov PZ hlavne z PO a KE... Tým, že ste otvorili tento list, tak ste z neho vysypali rádioaktívnu látku. Vaše prostredie je kontaminované. Rádioaktívna látka je veľkosti zrna 100 - 400 mikrónov. To aby bola viditeľná voľným okom. Pri ďalších listoch, ktoré budú doručené vyššie zmieneným inštitúciám, to bude prášok veľkosti 1 - 3 mikróny, tým pádom okom neviditeľný. Listy budú v klasických obálkach, ale aj obálkach s logom štátnych inštitúcií, firemných a pod.

Za to odvolací súd obvinenému Š. L. uložil podľa § 284 ods. 2, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia [§ 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák.]. Zároveň mu uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a), ods. 5 Tr. zák. trest prepadnutia veci špecifikovanej v rozsudku a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky v zastúpení špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolateľ“), ktoré oprel o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Prokurátor podal dovolanie v neprospech obvineného z dôvodu nestotožnenia sa so závermi odvolacieho súdu. Vyjadril názor, podľa ktorého boli v predmetnej trestnej veci zabezpečené dôkazy umožňujúce záver o naplnení skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. v znení zákona č. 125/2016 Z. z. a spáchaní ďalších trestných činov, uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa. Podľa názoru dovolateľa, konanie obvineného spĺňalo najvšeobecnejšie znaky terorizmu v zmysle Trestného poriadku a medzinárodnoprávných aktov, ktorými je Slovenská republika viazaná (pričom príkladom uviedol rámcové rozhodnutie Rady EÚ z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu, Smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 o boji proti terorizmu a tiež Medzinárodný dohovor o potláčaní činov jadrového terorizmu, publikovaný v Zbierke pod číslom 308/2007 Z. z.).

Dovolateľ dôvodil, že napriek absencii univerzálnej definície terorizmu je možné poukázať na „akademickú“ definíciu, z ktorej vyplýva, že trestného činu terorizmu sa môže dopustiť i jednotlivec, bez prepojenia na teroristickú skupinu, bez „prihlásenia sa“ k svojmu konaniu, pričom konanie môže smerovať proti konkrétnym vybraným cieľom (v danom prípade vopred určený, aj náhodní predstavitelia E., G. E. a D.). Podmienky uvedené odvolacím súdom pre trestný čin terorizmu preto nemajú oporu nielen v právnych aktoch, ale ani v teórii. V histórii sa pritom vyskytli prípady, keď páchatelom bol terorista ako individuálna osoba (napr. F. L.). Páchatelom býva najmä jedinec s narušenou, ale i zdravou psychikou, konajúci z rozličných motívov. Nezriedka však ide o osobu netrpiacu duševnou chorobou, ale pociťujúcu prenasledovanie, nespravodlivé perzekvovanie alebo inú nespravodlivosť. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený v dôsledku osobnostnej výbavy trpel predstavou o nespravodlivom perzekvovaní orgánmi štátu, resp. demonštroval pocit nespravodlivosti v iných prípadoch, o ktorých sa dozvedel z médií alebo svojho okolia. Svoj pocit „vyriešil“ útokom na predstaviteľov štátu, ktorí sa podľa neho dopustili nespravodlivosti. Jeho konanie pritom nesmerovalo len proti konkrétnym osobám, ale aj voči bežným zamestnancom štátnych orgánov. Obvinený sa pokúsil dosiahnuť reálne ohrozenie zamestnancov štátnych orgánov a narušiť ich činnosť zaslaním sčasti kontaminovaných listových zásielok. Jeho konanie predstavovalo mimoriadne závažné ohrozenie, s konkrétnym následkom. Iba zhodou okolností a „amatérskym prístupom“ obvineného nedošlo k závažným fyzickým ujám na zdraví osôb, ktoré prišli so zásielkami do styku. Omyl na strane obvineného, že nepriložil dostatočné množstvo rádioaktívnej látky, nemôže mať dopad na možnosť právneho posúdenia skutku. Z vykonaného dokazovania možno obvineného dôvodne považovať za teroristu. Obvinený bol minimálne uzrozumený s tým, že svojím konaním ohrozuje okrem konkrétnych osôb, aj ďalšie bližšie neurčené osoby - zamestnancov dotknutých štátnych orgánov. O jeho úmysle svedčí znenie listov doručených G. E. E. A., L. A. D. Q. D., resp. O. E. L., podľa ktorých vedel, že list bude doručený administratívnym pracovníkom a prípadná kontaminácia prebehne predovšetkým u nich. Zo znenia listov a spôsobu spáchania skutkov je zrejmé, že motívom obvineného nebola iba pomsta konkrétnemu sudcovi, ale bol naopak uzrozumený s tým, že zasielaním kontaminovaných listových zásielok adresovaných konkrétnym alebo všeobecne určeným subjektom, spôsobí vážne narušenie činnosti dotknutých štátnych orgánov. Zasielanie predmetných zásielok by malo za následok dôsledky najmä v podobe vytvorenia atmosféry strachu medzi zamestnancami daných štátnych orgánov, ako aj medzi ďalšími osobami, ktoré by sa vyhýbali postihnutým miestam, úradom a prípadne by sa v obavách navzájom

kontrolovali a podozrievali. Takýto stav by mohol mať dosah na činnosť jednotlivých štátnych inštitúcií a v krajnom prípade by mohol spôsobiť nefunkčnosť a rozvrat. Podstatou trestných činov terorizmu je práve šírenie strachu medzi obyvateľmi, a to medzi dotknutými subjektmi (zamestnancami a predstaviteľmi štátnych orgánov), ako aj medzi širšou verejnosťou (z dôvodu medializácie prípadu).

Prokurátor síce pripustil podobnosť objektívnych stránok obzvlášť závažného zločinu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 Tr. zák. v znení zákona č. 125/2016 Z. z. a obzvlášť závažného zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 Tr. zák. v znení zákona č. 214/2019 Z. z., avšak zdôraznil odlišnosť v podobe predpokladaného „politického“ aspektu, t. j. o. i. úmyslu „závažným spôsobom zastrašiť obyvateľstvo“. Podľa jeho názoru, v danej trestnej veci takýto úmysel (aspoň nepriamy) bol preukázaný. Odvolací súd preto nesprávne vyhodnotil skutkové zistenia vo vzťahu k právnej kvalifikácii a následne dospel k nesprávnemu rozhodnutiu o vine a treste.

Prokurátor súčasne spochybnil aj správnosť použitej právnej kvalifikácie skutkov pod bodmi 1/ až 3/ rozsudku, ktoré odvolací súd posúdil ako trestné činy spáchané v štádiu pokusu. Obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia patrí medzi tzv. ohrozovacie trestné činy, ktoré sú dokonané už spôsobením, resp. vyvolaním stavu nebezpečenstva, bez ohľadu na to, či k spôsobeniu poruchy reálne došlo. V predmetnej trestnej veci k takémuto vyvolaniu stavu došlo a len zhodou okolností porucha nebola spôsobená. Vzhľadom na to, že konanie obvineného bolo potrebné posúdiť v súlade s obžalobou, resp. rozsudkom súdu prvého stupňa, dovolaciemu súdu navrhol, aby vyslovil, že došlo k porušeniu zákona v príslušných ustanoveniach v prospech obvineného Š. L., aby napadnutý rozsudok podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil v celom rozsahu a podľa § 388 Tr. por. súdu prvého stupňa prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. zaslal rovnopis dovolania na vyjadrenie obvinenému a jeho ustanovenému obhajcovi Mgr. Petrovi Leimbergerovi.

Obvinený reagoval na dovolanie rukou písaným podaním doručeným najvyššiemu súdu dňa 29. apríla 2020 s tým, že predovšetkým namietol podanie dovolania neoprávnenou osobou, a to špeciálnym prokurátorom JUDr. Dušanom Kováčikom, PhD., čo má byť v rozpore s ustanovením § 369 ods. 2 písm. a) Tr. por., ktoré výslovne uvádza ako oprávnenú osobu generálneho prokurátora. Vo vzťahu k námietkam prokurátora uviedol, že právna kvalifikácia uvádzaná v obžalobe a v rozsudku súdu prvého stupňa [§ 419 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a § 298 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a na § 140 písm. c) Tr. zák.] bola právne irelevantná, keďže množstvo rádioaktívneho materiálu a jeho intenzita v zmysle Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 345/2006 Z. z. (ďalej len „nariadenie“), nameraná znalcom v prípravnom konaní, nezakladala trestnoprávnu zodpovednosť. Množstvo a stupeň intenzity rádiácie neohrozovali ľudské zdravie, preto sa mal vyšetrovateľ vrátiť k pôvodnej kvalifikácii skutku podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Z tohto dôvodu je na uvážení, či prípad patril do pôsobnosti Špecializovaného trestného súdu v Pezinku v zmysle § 14 písm. k) Tr. por. a či súd prvého stupňa nemal pri prejednaní obžaloby podľa § 243 Tr. por. postupovať v zmysle § 244 ods. 1 písm. a) Tr. por. a teda nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Tr. por. Zároveň poukázal na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., pretože súd prvého stupňa urobil rozhodnutie, ktoré bolo založená na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. V ďalšej časti porovnal rádioaktivitu a škodlivosť zaisteného americá s uránom nachádzajúcim sa v morskej vode, resp. v bežne predávanej jodidovanej morskej jedlej soli, ktorá je podľa obvineného nebezpečnejšia, ako látka nájdená v plastových vrecúškach. Dovolaciemu súdu odporučil preštudovať prílohy č. 1 a 2 nariadenia, nakoľko orgány činné v trestnom konaní skutok zveličili.

Vyjadrenie obvineného bolo zaslané dovolateľovi, ktorý na neho nereagoval.

Po predložení veci najvyššiemu súdu, požiadal obvinený o zmenu ustanoveného obhajcu Mgr. Petra Leimbergera z dôvodu dlhodobého neplnenia si povinností. Dovolací súd preto vyzval ustanoveného obhajcu na vyjadrenie sa k žiadosti obvineného. Nakoľko obhajca na výzvu súdu nereagoval a následne

bola doručená opätovná žiadosť obvineného o zmenu obhajcu, dovolací súd sa telefonicky spojil s ustanoveným obhajcom, aby zaslal súdu písomné stanovisko. V telefonickom rozhovore obhajca uviedol, že obvinený sa domáha jeho návštevy v ÚVTOS, čo je vzhľadom na pandemickú situáciu problematické, pričom prisľúbil, že súdu zašle písomnú odpoveď. Následne však žiadne podanie súdu nepredložil. Z dôvodu, že ustanovený obhajca si nielen neplnil svoje povinnosti voči klientovi (obvineného písomne, ani osobne nekontaktoval), ale aj evidentne ignoroval výzvy súdov (súd prvého stupňa ho pred predložením veci najvyššiemu súdu vyzval na vyjadrenie sa k dovolaniu generálneho prokurátora), predseda senátu najvyššieho súdu uznesením z 11. marca 2021, sp. zn. 2 TdoV 3/2020 podľa § 43 ods. 1 Tr. por. oslobodil obhajcu Mgr. Petra Leimbergera od povinnosti obhajovania obvineného Š. L.. V rovnaký deň bol opatrením sp. zn. 2 TdoV 3/2020, Spr. 27/2021 (na základe predchádzajúceho vyjadrenia obvineného, že nedisponuje finančnými prostriedkami na zvoleného obhajcu, a preto žiada o ustanovenie nového obhajcu) obvinenému ustanovený pre dovolacie konanie obhajca Mgr. Michal Kovarčík.

Ustanovený obhajca 16. apríla 2021 predložil v mene obvineného dovolaciemu súdu vyjadrenie k dovolaniu generálneho prokurátora, v ktorom sa nestotožnil s jeho názorom o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., keďže odvolací súd vyhodnotil konanie obvineného v zmysle skutkových zistení, ktoré mal k dispozícii, správne a rozhodnutie náležite odôvodnil. Špeciálny prokurátor pritom nebol oprávnený podať v mene generálneho prokurátora dovolanie, pretože k dovolaniu nebola pripojená listina, ktorá by ho k tomu oprávňovala. Dovolaciemu súdu preto navrhol, aby dovolanie podľa § 382 písm. b), písm. c) Tr. por. odmietol.

Následne 20. mája 2021 ustanovený obhajca dovolaciemu súdu zaslal doplnenie k vyjadreniu, ktoré predstavovalo prílohu rukou písaného podania obvineného. V podaní rozviedol nemožnosť podania dovolania špeciálnym prokurátorom, keďže Trestný poriadok dáva oprávnenie iba generálnemu prokurátorovi, ktorého zastupuje prvý námestník, ktorým v čase podania dovolania bola JUDr. Viera Kováčiková. Právnu kvalifikáciu skutkov v bodoch 1/ až 3/ podľa § 298 Tr. zák. považoval za nesprávnu, nemajúcu oporu v zákone, vychádzajúcu z nezákonných dôkazov. V tejto súvislosti dal do pozornosti nariadenie vlády SR č. 345/2006 Z. z. (ďalej len „nariadenie“) a znalecký posudok, z ktorých vyplýva, že namerané hodnoty boli pod limitom uvedenom v nariadení, a preto nebola naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 298 Tr. zák. Skutky v bodoch 1/ až 3/ obžaloby a rozsudku súdu prvého stupňa nemali oporu v zákone. Ďalej poznamenal, že vznesenie obvinenia za skutky v bodoch 1/ a 2/ boli právne irelevantné, pretože firma vykonávajúca merania nemala oprávnenia na analýzy hodnotenia ožiarovania osôb v zmysle ustanovenia § 45 ods. 4 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z. Na základe správ boli skutky prekvalifikované z § 361 Tr. zák. na § 419 Tr. zák. napriek tomu, že išlo o nezákonný dôkaz. V poslednej časti svojho podania obvinený rozsiahlym spôsobom rozobral skutkovú podstatu ustanovenia § 419 ods. 1 písm. a) Tr. zák., absenciu jej jednotlivých znakov a z toho vyplývajúce nenaplnenie predmetného trestného činu pri skutkoch v bodoch 1/ až 5/.

Vyjadrenie a doplnenie vyjadrenia boli zaslané prokurátorovi, ktorý na podania už nereagoval.

Pri nahliadaní do spisu dňa 15. apríla 2021 obhajca JUDr. Karol Orolín, ktorého si obvinený zvolil na podanie dovolania vo svoj prospech, predložil najvyššiemu súdu plnú moc na zastupovanie v dovolacom konaní vedenom na najvyššom súde pod sp. zn. 2 TdoV 3/2020 (dovolacie konanie iniciované generálnym prokurátorom v neprospech obvineného). Vzhľadom na to, že obvinený žiadal o ustanovenie nového obhajcu pre nedostatok finančných prostriedkov, avšak následne si obhajcu zvolil, dovolací súd vyzval obvineného na oznámenie, či ho JUDr. Karol Orolín bude zastupovať v oboch konaniach (na podklade dovolania obvineného podaného v prospech, ako aj dovolania generálneho prokurátora). Podaním z 1. mája 2021, doručeným najvyššiemu súdu 7. mája 2021, obvinený dovolaciemu súdu vysvetlil vzniknutú situáciu s tým, že v oboch dovolaciach konaniach, prípadne aj v konaní o obnove konania ho bude zastupovať JUDr. Karol Orolín. Z tohto dôvodu požiadal o oslobodenie Mgr. Michala Kovarčíka od povinnosti obhajovania v zmysle ustanovenia § 40 ods. 5 Trestného poriadku. Nakoľko zvolený obhajca má prednosť pred ustanoveným obhajcom, predseda senátu najvyššieho súdu opatrením z 20. mája 2021, sp. zn. 2 TdoV 3/2020, Spr. 27/2021 zrušil ustanovenie obhajcu Mgr.

Michala Kovarčíka.

Dňa 1. apríla 2022 bolo najvyššiemu súdu predložené dovolanie obvineného Š. L. v jeho prospech a bola mu pridelená spisová značka 2 TdoV 6/2022.

Obvinený Š. L. oprel dovolanie podané prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Karola Orolína o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por., teda, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ako samostatný dovolací dôvod obvinený uviedol aj ustanovenie § 374 ods. 3 Tr. por.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Tr. por. podľa názoru obvineného spočívalo v nesprávnej právnej kvalifikácii skutkov, ktoré nespádali do pôsobnosti špecializovaného trestného súdu. Obžalobou ustálená právna kvalifikácia skutkov ako obzvlášť závažný trestný čin podľa § 419 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) v spojení s § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a trestný čin podľa § 298 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a § 140 písm. e) Tr. zák. bola nezákonná. Pri ustanovení § 298 Tr. zák. obžaloba odignorovala Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 345/2006 Z. z., prílohu 2, tabuľku 1 (ďalej len „nariadenie vlády“), podľa ktorého sa určuje bez/trestnosť skutku, ako aj závery znaleckého skúmania. Hodnoty intenzity rádioaktivity v skúmaných vzorkách podľa nariadenia vlády nezakladali trestnoprávnu zodpovednosť skutkov ako trestného činu podľa § 298 Tr. zák. a v nadväznosti na to ani podľa § 419 Tr. zák., čo potvrdil aj odvolací súd. Aj keď skutky nespádali do pôsobnosti špecializovaného trestného súdu, tento nepostupoval v zmysle ustanovenia § 243 ods. 1 Tr. por. a § 244 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Porušenie práva na obhajobu obvinený vzhliadol v znemožnení uplatnenia jeho práv podľa § 34 Tr. por., § 69 Tr. por. a § 208 ods. 1 Tr. por. 1/ Obhajobe nebolo počas prípravného konania umožnené oboznámiť sa s vecnými dôkazmi označenými ako VEC č. 1 až VEC č. 7 (listové zásielky na O. E. D., O. E. D. R., G. E. E. A., L. A.E. D. Q. D. a O. E. L.), s výnimkou čiernobielych fotokópie predmetu označeného ako VEC č. 2 z 13. februára 2017. Obhajobe boli poskytnuté iba fotografie z obhliadky na mieste činu zo 14. novembra 2016 v priestoroch OKP Okresného riaditeľstva Policajného zboru Poprad, a to vo forme „náhľadových obrázkov“ vo veľkosti 1/8 pôvodnej veľkosti, čo je na skúmanie absolútne nevhodné. Dňa 13. februára 2017 boli obhajcovi predložené nátlacky čiernobielych fotografií zásielok doručených na O. E. N. D. R.. Z fotodokumentácie nie je zrejmé ČVS, ani kedy, kde a kto ju vyhotovil. Zároveň sú takéto nátlacky z kriminalistického hľadiska nepoužiteľné. 2/ S predmetnými vecnými dôkazmi sa nemohol oboznámiť ani počas preštudovania spisu po skončení vyšetrovania, pretože tieto neboli súčasťou spisu predloženého vyšetrovateľom. Ten poskytol iba farebnú fotodokumentáciu zo 14. novembra 2016 a nátlacky listových zásielok doručených O. E. D. R.. Fotodokumentácia vykazovala rovnaké nedostatky ako sú uvedené vyššie, navyše fotografie neboli vyhotovené v rovnakom čase. 3/ Absencia oboznámenia sa s danými vecnými dôkazmi pretrvávala aj na hlavnom pojednávaní konanom 16. mája 2018, pričom prokurátor robil nezákonné obštrukcie, ktoré súd prvého stupňa akceptoval. Tvrdenie o ohrození zdravia osôb v pojednávacej miestnosti mali za účel neumožniť obhajobe preštudovať predmetné vecné dôkazy. Rovnako za obštrukciu možno považovať pokyn predsedu senátu, aby obhajoba do najbližšieho hlavného pojednávania zabezpečila potvrdenie o zdravotnej nezávadnosti dôkazov. Potvrdenie pritom mohol vydať len Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorý by však musel vecné dôkazy preskúmať, čo bez ich vydania nebolo možné. V nadväznosti na pochybnosť obhajcu o reálnosti splnenia úkonu, súd prvého stupňa skrátil lehotu na 10 pracovných dní s tým, že v prípade neúspešnosti by následne riešil vzniknutú situáciu. V tejto súvislosti obvinený poukázal na závery znaleckého posudku znalca prof. RNDr. Ľ. Z. G. CSc. k nameraným hodnotám. Tieto boli na úrovni umožňujúcej ich uvoľnenie do životného prostredia, teda pre obyvateľstvo neškodné, a preto ich nebolo možné nazývať rádioaktívnou látkou. Vyšetrovateľ navyše nechal plastové vrecúška úmyselne zničiť. 4/ Obvinený na hlavnom pojednávaní konanom 15. mája 2018 namietal rozpor formátu obálok doručených O. E. D. a O. E. D. R. a nezákonnosť fotodokumentácie pre absenciu zákonných atribútov (rovnakých ako v predchádzajúcich bodoch). Prokurátor na uvedené

reagoval predložením úradného záznamu zo 17. januára 2018, zápisnice o ohliadke miesta činu zo 16. novembra 2016 a fotodokumentácie. Obhajoba mala na preštudovanie dokumentov tri minúty, pričom zápisnicu o ohliadke miesta činu zo 16. novembra 2016 nedostala (napriek opakovaným urgenciám) a bola jej poskytnutá až odvolacím súdom. Úradný záznam je navyše nezákonný, nakoľko bol vyhotovený dva dni po podaní obžaloby. Nezákonnosť úradného záznamu potom preniesla nezákonnosť aj na ďalšie dôkazy, a to zápisnicu zo 16. novembra 2016 a fotodokumentáciu z toho istého dňa vyhotovenú v priestoroch firmy T.-M. K. s.A.O.. L., čo je aj dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. Predseda senátu súdu prvého stupňa dal pokyn na vykonanie týchto nezákonných dôkazov, v dôsledku čoho vyšlo najavo hrubé porušenie ustanovenia § 208 ods. 1 Tr. por. Prokurátor týmto priznal, že v čase záverečného preštudovania spisu v dňoch 22. - 23. novembra 2017 neboli predmetné listinné a vecné dôkazy súčasťou vyšetrovacieho spisu napriek tomu, že mali zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. Ak by mala obhajoba k dispozícii dané dôkazy, dôkaz označený ako VEC č. 5 (list doručený G. E. E. A.) by viedol k inému rozhodnutiu. Porovnaním fotografie daného listu na č. l. 1517 a predmetu označeného ako VEC č. 5, nachádzajúcim sa v spise, bol zistený rozdiel v zložení listu (absencia zlomu v vzdialenosti 84 mm od ľavého okraja na vecnom dôkaze). Pri fotografii súčasne chýbajú zákonné znaky k spôsobu vyhotovenia, pričom nemohla byť urobená pri ohliadke miesta činu dňa 22. novembra 2016, ktorá začala o 13.40 h, keďže zásielka (list a obálka) sa nachádzala v laboratóriu RÚVZ (Regionálneho úradu verejného zdravotníctva) Bratislava, odkiaľ bola prevezená na ďalšie skúmanie do KCHL (Kontrolné chemické laboratórium) Nitra. Vecný dôkaz označený ako VEC č. 5 musí byť preto falzifikátom. Uvedené potvrdzuje skutočnosť, že pracovníčka podateľne p. H. G. 22. novembra 2016 list oskenovala a zaevidovala v registratúrnom systéme G. E. E. A.. Len ten sken a tlačový výstup je jediným dôkazom priamo z miesta činu. Autenticitu tlačového výstupu potvrdzuje sprievodný list s popisom listiny, ktorý podpísal generálny riaditeľ G. E. E. A. Mg. G. E. dňa 25. augusta 2020. Ak by vecné dôkazy boli obhajobe k dispozícii pri preštudovaní spisu, nedošlo by k podaniu obžaloby z dôvodu nezákonnej manipulácie so zaistenými predmetmi zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Postup orgánov činných v trestnom konaní napĺňa skutkovú podstatu trestných činov zneužívania právomoci verejným činiteľom podľa § 326 Tr. zák. a trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 Tr. zák.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vytkol pri skutkoch v bodoch 1/ a 2/ rozsudku (O. E. D. a O. E. D. R.) pripustenie nezákonných dôkazov - obálky, listy a plastové vrecúška, ktoré boli zaistené v rozpore s ustanoveniami § 89 až 93 Tr. por. Zásielky neboli zaistené počas ohliadky miesta činu, aj keď na to nebol dôvod. Obava z kontaminácie rádioaktívnymi látkami sa po meraní dvoma nezávislými laboratóriami ukázala ako bezpredmetná. Zásielky zaistili príslušníci hasičského a záchranného zboru a po negatívnych meraniach laboratóriami boli prevezené na ďalšie skúmanie do RÚVZ Košice, resp. RÚVZ Banská Bystrica. Zásielka doručená na O. E. D. bola podľa § 89 ods. 1 Tr. por. zaistená 11. novembra 2016 o 13.00 h. V zápisnici o vydaní veci absentoval riadny popis vydaných vecí (bol iba všeobecný), čo bolo v rozpore s ustanovením § 93 ods. 1 Tr. por. Podľa zápisnice o vydaní veci boli zásielky doručené na O. E. D. R. po prvotných meraniach dňa 8. novembra 2016 vydané iba formálne. Zásielky boli uložené v ochrannom kontajneri až do ich prevezenia na skúmanie do RÚVZ Banská Bystrica. Zápisnica neobsahovala presný opis vydanej veci, ktorú z hľadiska možných kombinácií formátov obálok a listov bolo možné zameniť s inými. Zároveň orgány činné v trestnom konaní v oboch prípadoch pri ohliadke miesta činu zásielky nezaevidovali napriek tomu, že privolané špecializované organizácie kontamináciu rádioaktívnymi látkami vylúčili. Aj pri skutku v bode 3/ súd pripustil nezákonné dôkazy (obálku a list), ktoré neboli vôbec zaistené. Na mieste boli vykonané prvotné merania na prítomnosť rádioaktívnej látky s negatívnym výsledkom a následne bola zásielka prevezená príslušníkmi hasičského a záchranného zboru do KCHL Nitra na ďalšie skúmanie, kde bola prevzatá na základe Zápisu o odovzdaní a prevzatí vzorky na vykonanie analýzy, ktorý nie je súčasťou spisu. Predmetný zápis nemá formu v zmysle ustanovenia § 58 Tr. por. v spojení s § 93 ods. 1 Tr. por. Zásielka bola KCHL odovzdaná NAKA 23. novembra 2016 na základe predmetného Zápisu. V spise sa teda nenachádza zápisnica o vydaní veci podľa Trestného poriadku. Keďže zásielka nebola zaistená podľa Trestného poriadku alebo osobitného zákona, ako dôkaz je procesne nespôsobilá. Ďalším nepoužiteľným dôkazom je Správa o orientačnej analýze vypracovanej firmou T.-M. K. E..A.O.. na zásielky doručené na O. E. D. a O. E. D. R., nakoľko daná firma nemala v zmysle ustanovenia § 45 ods.

4 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z. oprávnenie na hodnotenie ožiarenia osôb. Na základe správ však došlo k prekvalifikovaniu skutkov z ustanovenia § 361 Tr. zák. na § 419 Tr. zák. v súbehu s § 298 Tr. zák. Výsledky meraní, ktoré neboli prvotnými meraniami, boli zmätočné, keď v jednej analýze sa uvádzala okrem Americia aj prítomnosť Thória. Nie je preto zrejmé, čo bolo obsahom vrecúšok (v tejto časti podrobným spôsobom spochybnil správnosť meraní a z toho vyplývajúcu manipuláciu s vrecúškami). Zásadné nezrovnalosti boli i ohľadne celkového času merania. Súd prvého stupňa ďalej nekonfrontoval rozhodnutia ÚVZ SR predložené dodatočne danou firmou so stanoviskom RÚVZ Banská Bystrica. Ak by tak spravil, nemohol by dospieť k záveru o oprávnenosti spoločnosti pracovať s uzavretými rádioaktívnymi žiaričmi.

V ďalšej časti sa obvinený rozsiahlo zaoberal ním tvrdenými nezrovnalosťami týkajúcimi sa plastového vrecúška doručeného na O. E. D. 7. novembra 2016 (absencia materiálu, svedecké výpovede k tomu, rozpor s fotografiou vyhotovenou znalcom a neodstránenie nezrovnalosti v prípravnom konaní, rozpor v prípade potlače vrecúška, zničenie vrecúška), nezdokumentovaním obsahu zásielok a ich nezaistením v zmysle Trestného poriadku. Súd nižšieho stupňa sa s uvedenými pochybeniami a nezákonnosťou tohto dôkazu nevyrovnal.

Naplnenie daného dovolacieho dôvodu obvinený vzhliadol aj vo výpovedi znalca prof. RNDr. L. G., CSc., v záveroch znaleckého posudku a v postupe súdu prvého stupňa. Znalec uviedol, že rádioaktívna látka nachádzajúca sa v plastových vrecúškach nemohla nikoho ohroziť na živote. Svoj záver nepodporil zákonnou normou (nariadením vlády Slovenskej republiky č. 345/2006 Z. z., ktorá určuje rádioaktívnu látku), ktorá v znaleckom posudku absentovala. Podľa názoru obvineného v zmysle nameraných hodnôt sa nejednalo o rádioaktívne látky. Súd prvého stupňa k tvrdeniam znalca nevykonával dokazovanie a nezákonne vychádzal zo záverov znalca, v čoho dôsledku konštatoval naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 298 Tr. zák. Zároveň nevykonával dokazovanie, či úroveň rádioaktivity pri skutku v bode 3/ rozsudku prekračuje limity uvoľňovacej úrovne a rozhodnutie oprel len o vetu z Protokolu o meraní nebezpečných látok, avšak ignoroval ďalšiu vetu o intenzite žiarenia. Stanoviská RÚVZ a celotelové meranie vylúčilo kontamináciu rádioaktívnymi látkami. Protokol o celotelovom meraní nebolo súčasťou spisu a spoločnosť C. K. E. odmietla daný dokument vydať. S rozporom ohľadne intenzity rádioaktivity sa nevyrovnal ani odvolací súd, ktorý zmenil právnu kvalifikáciu skutkov, avšak nevyriešil bez/trestnosť skutkov. Súd prvého stupňa teda nezákonným spôsobom vyhodnotil dôkazy a vykonal dokazovanie, keď ignoroval zákonné dôkazy a právne záväzné stanoviská RÚVZ a preferoval dôkazy v prospech obžaloby. V nadväznosti na to poukázal na neposkytnutie všetkých relevantných podkladov znalcovi zaistených v budove H. K. E., z ktorých by bolo možné zistiť čas zdemontovania ionizačných hlásičov požiaru, nakladanie s nimi; na nepreskúmanie zistených predmetov znalcom a z toho plynúce vyvodenie nesprávneho záveru o type päťice; prebratie informácií a fotografií znalcom z neovereného blogu; na úradný záznam, ktorý vyvracal tvrdenie, že obvinený mal prístup do miestnosti.

Obvinený namietal aj nezákonný spôsob vykonania rekognície zaistených predmetov, obálok a listov doručených na O. E. D. R. 8. novembra 2016 súdom prvého stupňa. Predseda senátu na hlavnom pojednávaní konanom 15. mája 2018 skonštatoval, že svedkyňa A. D. vypovedá rovnako ako pri výsluchu dňa 31. januára 2017. V zápisnici z tohto dňa svedkyňa neuviedla zásadný fakt, a to že otvorila obálku pre formát papiera A5. Rovnaký formát uvádzali aj ďalší svedkovia. Pre daný formát sa používa obálka C5 alebo B5, avšak na fotodokumentácii bola obálka C6. Fotodokumentácia nespĺňala zákonné atribúty a dátum vyhotovenia bol upresnený až na hlavnom pojednávaní konanom 15. mája 2019. Svedkyňa sa preto mali ukázať rôzne formáty obálok, prípadne aj so známkami. Keď formát nevedela uviesť, bola jej predložená fotodokumentácia s tvrdením, že ide o predmety doručené 8. novembra 2016. Tým došlo k navádzaniu svedkyne. Nezákonnosť rekognície potvrdil odvolací senát, avšak sa s tým ďalej nevyrovnal. Následne súd prvého stupňa prijal za zákonné prokurátorom dodatočne predložené nezákonné dôkazy - úradný záznam zo 17. januára 2018 (vyhotovený 2 dni po podaní obžaloby), zápisnicu o ohliadke miesta činu zo 16. novembra 2016, prepis ručne písanej zápisnice, ktorá mala názov Zápisnica o dodatočnej ohliadke miesta činu, a fotodokumentácia. Listiny neboli súčasťou vyšetrovacieho spisu, napriek tomu dal predseda senátu súdu prvého stupňa pokyn na ich prečítanie.

Podľa názoru dovolateľa predmety označené ako VEC č. 6 a VEC č. 7 sú dôkazy nezákonné, pretože pre skutky č. 4 a 5 nebolo začaté trestné stíhanie. V tejto súvislosti uviedol chronologicky jednotlivé úkony spojené so začatiami trestných stíhaní a prekvalifikovaním skutkov, pričom skonštatoval beztretnosť skutkov pre nízku intenzitu žiarenia a absenciu kvalifikovania niektorých skutkov ako čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu. Dňa 16. decembra 2016 mu bolo vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. pre skutky ohľadom zásielok doručených O. E. D., O. E. N. D. R., G. E. E. A., L. A. D. Q. D., O. E. L. (právna kvalifikácia skutkov neobsahovala skutočnosť o čiastkových útokoch pokračovacieho trestného činu). Trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. bolo začaté pre skutky zásielok na O. E. D., O. E. D. R., G. E. E. A. Pre zvyšné skutky (4/ a 5/) trestné stíhanie neboli začaté. Uznesenie o začatí trestného stíhania pre skutky 1/ až 3/ pokrývalo obdobie do 22. novembra 2016, kedy vyšetrovateľ spojil konania. Skutkov 4/ a 5/ sa mal obvinený dopustiť 24. novembra 2016, preto sa na ne nevzťahuje predmetné uznesenie o začatí trestného stíhania a z toho dôvodu mu nemohlo byť zákonným spôsobom dňa 16. decembra 2016 vznesené obvinenie. Keďže uznesenie o vznesení obvinenia je nezákonné, prenieslo nezákonnosť aj na celé trestné stíhanie, obžalobu a rozsudky súdov nižšieho stupňa, čo spôsobilo dôkaznú núdzu.

Podľa názoru obvineného bol daný dovolací dôvod naplnený aj z dôvodu nezákonne uloženého ochranného dohľadu odvolacím súdom v trvaní 3 rokov. Obvinenému bol rozsudkom sp. zn. 5T/91/2016 uložený ochranný dohľad v trvaní 3 rokov. Rovnako aj rozsudkom sp. zn. 6To/23/2018. Odvolací súd v aktuálne posudzovanej veci uložil ochranný dohľad v rovnakej výmere, čo odporuje ustanoveniu § 78 ods. 2 Tr. zák., lebo oba ochranné dohľady v súhrne prevyšujú výmeru 5 rokov. Súd prvého stupňa pritom ochranný dohľad neuložil a za absencie odvolania prokurátora došlo k porušeniu zásady reformatio in peius.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že pri trestnom čine všeobecného ohrozenia podľa § 284 Tr. zák. pokus podľa § 14 Tr. zák. nie je možný. Zároveň pri skutkoch v bodoch 1/ a 2/ rozsudku odvolací súd považoval tvrdenia z listov, ktoré mali preukazovať úmysel „vydať ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví“, za pravdivé bez vykonania dokazovania. Páchateľ však textom listov len deklaroval úmysel spôsobiť fiktívny následok, a to privodiť smrť daným osobám do 24 mesiacov, resp. ich chcel iba informovať, pričom páchatelovi muselo byť zrejmé, že zásielky budú zachytené pred ich odovzdaním adresátom. Úmysel nebol preukázaný a nevyplýva ani zo skutkovej vety. Podľa názoru obvineného preto, došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu útoku na orgán verejnej moci podľa § 322 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Pokiaľ ide o rádioaktívnu látku, táto bola v uzatvárateľnom plastovom vrecúšku a nemohlo dôjsť k jej uvoľneniu a ohrozeniu života a zdravia, ako to vyžaduje ustanovenie § 284 Tr. zák. Páchateľ slovným spojením „...je vzorka rádioaktívnej látky...“ iba adresáta informoval o jej prítomnosti. Nakoľko páchatel zamedzil preniknutiu škodlivých látok, nemal úmysel spôsobiť ohrozenie života, ale úmysel adresáta varovať. Ďalej v skutkových vetách skutkov v bodoch 1/ a 2/ rozsudku absentovala nezákonnosť prechovávaní a nakladaní s rádioaktívnou látkou v zmysle nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 345/2006 Z. z. Vzhľadom na túto absenciu nie je možné skutok trestne postihovať.

V ďalšej časti obvinený rozviedol, čo sa v zmysle nariadenia vlády č. 345/2006 Z. z. považuje za rádioaktívnu látku, aká je intenzita miery radiácie, resp. jej uvoľňovacia úroveň a následne polemizoval s nameranými hodnotami uvedenými v znaleckom posudku, z čoho vyvodil nenaplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 298 Tr. zák., pretože v plastových vrecúškach nebola, vzhľadom na uvoľňovaciu úroveň, rádioaktívna látka. Súčasne v právnej vete absentovalo slovné spojenie „bez dovolenia prechovával a dal na poštovú prepravu rádioaktívny materiál“. Taktiež namietol rozpor medzi skutkovými vetami skutkov v bodoch 1/ a 2/ rozsudku a právnou vetou, keďže ustanovenie § 284 Tr. zák. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok - úmysel a bezprostrednú reálnu hrozbu spôsobenia následku na objekte chránenom Trestným zákonom. Skutkové vety vyjadrujú, že k bezprostrednej reálnej hrozbe s ohľadom na množstvo a skupenstvo látky nedošlo, preto je rozpor s právnou vetou, pričom z popisu skutkov nie je zrejmý dôvod nedokonania činu. Štádium pokusu nie je možné. Súčasne nebol naplnený pojem „vydať ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví“, ktorým sa podľa judikátu R 39/1982 rozumie najmenej sedem osôb. V skutkoch v bodoch 1/ a

2/ boli štyri pracovníčky O. E. D. a dve O. E. D. R.. Podľa názoru obvineného páchatel' úmyselne zabránil nebezpečenstvu a nie omylom, preto skutok nie je možné kvalifikovať ako trestný čin podľa § 284 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák.

Vo vzťahu ku skutku v bode 3/ rozsudku poukázal na absenciu stanoviska KCHL Nitra v Protokole o meraní nebezpečných látok, že intenzita žiarenia vzorky nebola taká vysoká, aby došlo k ožiareniu s následkom poškodenia zdravia, ktorá skutočnosť vyplýva aj z výsledku merania hasičského a záchranného zboru. V súvislosti s týmto skutkom obvinený uviedol obdobnú argumentáciu ako pri skutkoch 1/ a 2/ rozsudku (absentujúci úmysel, nespôsobilosť následku, absencia nedovolenej výroby a nakladania s rádioaktívnymi materiálmi v právnej vete, nedostatočný počet osôb, nenaplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 298 Tr. zák., nemožnosť pokusu podľa § 14 Tr. zák.). Následne polemizoval s nameranými hodnotami, z ktorých vyvodzoval vlastné závery o absencii Americia v zásielke doručenej G. E. E. A..

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu vzhliadol aj v nesprávnosti výroku o treste, ktorým mu bol uložený trest prepadnutia vecí, pretože majiteľom počítačového zariadenia bol D. L. H. O.. Q.. D.. Tým došlo k porušeniu ustanovenia § 60 ods. 4 Tr. zák. K chybe došlo aj v nariadení výkonu trestu, v ktorom sa uvádza, že trest prepadnutia vecí uložený nebol.

Dovolaciemu súdu obvinený navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 34 ods. 4, § 39 ods. 1 Tr. zák. v jeho neprospech. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. aby zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. najvyššiemu súdu, resp. špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol. Nakoľko si obvinený bol vedomý väd rozhodnutí súdov nižšieho stupňa, nemal výhrady k tomu, aby dovolací súd dovolanie prejednal a rozhodol na verejnom zasadnutí podľa § 382a Tr. por. Zároveň požiadal, aby súd v súlade s ustanovením § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil výkon trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov až do rozhodnutia.

Obvinený v priebehu dovolacieho konania opakovane a perzistentne doplňoval a rozširoval dovolacie dôvody vrátane početných príloh, ktoré mali prisvedčovať pravdivosti jeho tvrdení ohľadom naplnenia dovolacích dôvodov.

K spojeniu a spoločnému prejednaniu vecí

Najvyššiemu súdu bolo dovolanie generálneho prokurátora predložené 25. júna 2020, pričom dovolanie obvineného Š. L. dňa 26. apríla 2022.

Podľa § 21 ods. 3 Tr. por. ak sú podmienky spoločného konania, môže súd spojiť na spoločné prejednanie a rozhodnutie vecí, v ktorých boli podané samostatné obžaloby.

Cieľom je prejednať v jednom konaní všetky trestné činy toho istého obvineného, prípadne rozdielne súvisiace trestné činy rôznych obvinených najmä z hľadiska hospodárnosti, účelnosti a účinnosti trestného konania. Nakoľko dovolania smerujú proti totožnému rozhodnutiu s tým, že dovolanie generálneho prokurátora bolo podané v neprospech obvineného Š. L. a dovolanie obvineného naopak v jeho prospech, dovolací súd na verejnom zasadnutí v zmysle § 18 ods. 1 Tr. por. a § 21 ods. 3 Tr. por. per analogiam spojil trestné veci na spoločné prejednanie a rozhodnutie, pričom rozhodol, že ďalej bude vec vedená pod sp. zn. 2 TdoV 3/2020.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaniach skúmal procesné podmienky pre ich podanie a zistil, že dovolanie generálneho prokurátora, ako aj dovolanie obvineného Š. L. sú prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], podané v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňajú obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. Dovolanie obvineného bolo podané oprávnenou osobou

prostredníctvom zvoleného obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b), § 373 ods. 1 Tr. por.] a v konaní o dovolaní podaného generálnym prokurátorom je obvinený riadne zastúpený tým istým obhajcom (§ 373 ods. 2 Tr. por.).

Dovolací súd zistil, že dovolanie generálneho prokurátora je nedôvodné a dovolanie obvineného Š. L. je čiastočne dôvodné.

#### K dovolaniu generálneho prokurátora

Pokiaľ ide o dovolanie generálneho prokurátora, v tomto sa namieta výlučne naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K uvedenému dovolací súd uvádza, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (R 3/2011).

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) TP potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie skutku vyjadreného v skutkovej vete rozhodnutia tak, ako bol ustálený súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Ak teda dovolateľ (špeciálny prokurátor) namieta nesprávnu (chybnú) právnu kvalifikáciu skutku odvolacím súdom z pôvodného (prvostupňovým súdom kvalifikovaného) obzvlášť závažného zločinu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme a zločinu nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov na pokračovací obzvlášť závažný zločin všeobecného ohrozenia a pokračovací prečin útoku na orgán verejnej moci, je potrebné jednoznačne uviesť, že právna úvaha odvolacieho súdu pri re kvalifikácii a subsumovaní obvineným vykonaného skutku pod už uvedené a oproti obžalobe upravené skutkové podstaty trestných činov bola správna a dovolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Obiter dictum, pokiaľ ide o samotné znenie skutkovej vety trestného činu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 Trestného zákona v znení platnom do 30. júna 2018, je potrebné replikovať (správne) právne úvahy odvolacieho súdu, podľa ktorých de facto absentujú dôkazy, ktoré by nasvedčovali naplneniu znaku subjektívnej stránky konania obvineného vo forme úmyslu vážneho zastrašenia obyvateľstva. Dokazovaním (a to nie len znaleckým) bolo zistené, že úmyslom obžalovaného nebolo vážne destabilizovať resp. zničiť ústavné resp. spoločenské zriadenie, ale prechovávaním pocitu zášti voči súdom, prokuratúre a polícii plynúcej z jeho predchádzajúceho trestného stíhania sa týmto pomstiť.

Obvinený svojim konaním síce útočil na štátne orgány, pričom sprievodným listom deklaroval „ukončenie doby neobmedzenej moci súdov, ktorá sa skončí spolu so stratou moci nad telesnou schránkou sudcov...“, čo by mohlo evokovať naplnenie subjektívnej stránky trestného činu terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme vo forme úmyslu vážne destabilizovať alebo zničiť ústavné alebo spoločenské zriadenie štátu, avšak po vykonaní rozsiahleho dokazovania tento úmysel u obvineného nebol preukázaný.

Dovolateľ síce s odkazom na odbornú literatúru uviedol, že páchateľom teroristického útoku sú nezriedka aj osoby, ktoré síce netrpia duševnou chorobu v pravom zmysle slova, ale v dôsledku vlastnej osobnosti pociťujú prvky prenasledovania, nespravodlivého perzekvovania či iného pocitu

nespravodlivosti. Je potrebné uviesť, že obvinený cieľil svoje útoky výlučne na tie subjekty (a to nie len v granularite konkrétnych organizácii ale až konkrétnych osôb), ktoré sa určitým spôsobom „podieľali“ na procese jeho predchádzajúceho trestného stíhania. Jeho konanie teda bolo cieľené (selektujúce predmet útoku v podobe osôb) výlučne za účelom pomsty, čo je gradované aj prekrytím subjektov podieľajúcich sa na jeho odsúdení a ich následným postavením v podobe poškodených. Absentuje teda dostatočné preukázanie nevyhnutného aspektu v podobe subjektívnej stránky trestného činu - úmyslu vážne destabilizovať alebo zničiť ústavného alebo spoločenské zriadenie štátu. Absenciu tohto úmyslu tiež prisvedčuje aj (síce nie nevyhnutný avšak vo veľkej časti prípadov prítomný) aspekt sympatie (v závažnejšom štádiu členstvo) s akýmkoľvek extrémistickým resp. teroristickým hnutím.

Vo vzťahu k (podľa dovolateľa „nad rámec uvedených dôvodov dovolania“) dôvodným pochybnostiam ohľadom možnosti posúdenia trestného činu všeobecného ohrozenia ako vývojového štádia pokusu, nakoľko ide o ohrozovací trestný čin dovolací súd uvádza, že pokus trestného činu všeobecného ohrozenia je možný, a to napríklad aj vtedy, keď páchateľ použije na jeho spáchanie nespôsobilý prostriedok (porovnaj R 12/1991), napríklad ak páchateľ v úmysle zapáliť dom použije tekutinu v domnienke, že sa jedná o benzín alebo inú zápalnú látku, v skutočnosti je to však nehorľavá kvapalina (napr. brzdová kvapalina a podobne). Za pokus tohto trestného činu sa považujú aj prípady, kedy sa páchateľ pokúsi spôsobiť požiar, povodeň, poruchu či haváriu prostriedku hromadnej prepravy, alebo sa pokúsi vyvolať škodlivý účinok výbušnín, plynu, elektriny, rádioaktivity alebo iných podobne nebezpečných látok alebo síl, no k dokonaniu činu nedošlo, a teda nedošlo ani k ohrozeniu alebo poškodeniu života, zdravia alebo majetku ľudí. Takéto konanie bezprostredne smeruje k následku vo forme vydania ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví (§ 284-285 Všeobecné ohrozenie. In: STRÉMY, Tomáš a Lucia KURILOVSKÁ. Trestný zákon - komentár. Wolters Kluwer ).

Konkluzívne je teda k dovolaniu generálneho prokurátora potrebné uviesť, že dovolací súd nedospel k zisteniu, že by v súlade s jeho tvrdeniami bolo napádané rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia za súčasnej nemožnosti modifikácie skutkového stavu.

Na základe uvedeného dospel najvyšší súd k zisteniu, že dovolanie generálneho prokurátora je nedôvodné.

K oprávnenosti špeciálneho prokurátora podať dovolanie generálneho prokurátora

Pokiaľ ide o vyjadrenia obvineného ohľadom neoprávnenosti špeciálneho prokurátora na podanie dovolania v zastúpení generálneho prokurátora upriamuje dovolací súd pozornosť na čl. 5 Príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky por. č. 10/2016 z 30. júna 2016, ktorým boli upravené aprobačné oprávnenia na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky v znení príkazov por. č. 4/2017 z 13. februára 2018, por. č. 2/2018 zo 14. mája 2018, por. č. 7/2019 z 10. septembra 2019 (ďalej len „príkaz“), ktorý upravoval oprávnenia špeciálneho prokurátora vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti Úradu špeciálnej prokuratúry. V súlade s textáciou článku 5 písm. a) bod. 1: „Špeciálny prokurátor vo veciach, ktoré patria do pôsobnosti Úradu špeciálnej prokuratúry schvaľuje a podpisuje v zastúpení generálneho prokurátora dovolania a ich späťvzatie v konaní pred dovolacím súdom“.

Vzhľadom na vyššie uvedenú existenciu vnútorného aktu riadenia (príkazu) dovolací súd konštatuje, že dovolanie generálneho prokurátora zastúpeného špeciálnym prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou a teda v súlade s ustanovením § 369 Trestného poriadku.

K zmenám v zložení senátu

Dovolací súd považuje tiež za potrebné ozrejmiť zloženie senátu dovolacieho súdu a personálne zmeny, ktoré v ňom temporálne nastali.

Dovolací senát sa skladá z piatich členov (§ 18 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a

doplnení niektorých zákonov). Zloženie päťčlenného senátu sa v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe ústavného súdu (napr. č. k. I. ÚS 448/2016-57) spravuje rozvrhom práce najvyššieho súdu, ktorý je aktuálny v deň doručenia podania na súd (v intenciách najvyššieho súdu je smerodajný deň predloženia dovolania do podateľne najvyššieho súdu). Dovoľanie generálneho prokurátora bolo najvyššiemu súdu predložené 25. júna 2020, kedy bol platným a účinným rozvrh práce najvyššieho súdu na rok 2020 v znení opatrenia č. 12 (ďalej len „rozvrh práce“).

Do senátu 2 Tdov boli v tom čase zaradení predsedovia senátu - JUDr. Peter Hatala, JUDr. Juraj Kliment, stáli členovia senátu - JUDr. Jana Serbová (v súčasnosti JUDr. Jana Kostolanská), JUDr. Pavol Farkaš, JUDr. Alena Šišková a náhradní členovia senátu - JUDr. Martin Piovarsky a JUDr. Gabriela Šimonová. Predsedovia senátu JUDr. Peter Hatala a JUDr. Juraj Kliment boli zo zákonných dôvodov ex lege vylúčení (podľa § 31 ods. 4 Tr. por.), keďže sa zúčastnili na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa (odvolacie konanie sp. zn. 5 To 12/2018). Zároveň je potrebné uviesť, že JUDr. Petrovi Hatalovi ku dňu 30. novembra 2023 zanikla funkcia sudcu z titulu odchodu do dôchodku, čo však vzhľadom na jeho vylúčenie, nemá vplyv na pridelenie a prejednanie vecí. Vylúčených predsedov senátu nahradili náhradní členovia senátu JUDr. Martin Piovarsky a JUDr. Gabriela Šimonová. Naposledy menovanej sudkyňi bola vec dňa 1. júla 2020 pridelená zastupujúcou riadiacou predsedníčkou senátu JUDr. Janou Serbovou (JUDr. Janou Kostolanskou) ako sudkyňi spravodajkyňi. Sudkyňi spravodajkyňi JUDr. Gabriele Šimonovej však ku dňu 28. októbra 2020 zanikla funkcia sudcu (odchod do dôchodku), preto bola vec 9. novembra 2020 pridelená novému sudcovi spravodajcovi JUDr. Martinovi Piovarsymu. Ku dňu 1. augusta 2021 z rovnakého dôvodu zanikla funkcia sudcu aj stálej členke senátu JUDr. Alene Šiskovej. Keďže ku dňu nápadu vecí neboli do senátu zaradení ďalší sudcovia, ktorí by mohli dané členky senátu nahradiť, bolo potrebné prejednávajúci senát doplniť.

Podľa čl. XXVI ods. 2 rozvrhu práce na rok 2021 trestnoprávne vecí predložené najvyššiemu súdu do 31. decembra 2021 (vrátane vecí, ktoré boli vrátené súdom nižšieho stupňa ako predčasne predložené) dokončia senáty v pôvodnom zložení, t. j. zložení podľa rozvrhu práce v znení účinnom v čase pridelenia vecí. Ak takého senátu niet, lebo člen tohto senátu nevykonáva funkciu sudcu najvyššieho súdu (napr. z dôvodu preloženia na iný súd, dočasného pridelenia na výkon funkcie predsedu súdu, dočasného pozastavenia, prerušenia alebo zániku funkcie sudcu) na zastupovanie a doplnenie neúplných senátov sa použijú ustanovenia rozvrhu o práce o zastupovaní (včítane zloženia zastupujúcich súdnych oddelení) v znení účinnom v čase vzniku dôvodu na uskutočnenie zastupovania, resp. doplnenie neúplného senátu; to neplatí, ak predsedu senátu alebo sudcu, ktorý prestal vykonávať funkciu sudcu, z tohto dôvodu nahradí na základe zmeny rozvrhu práce iný sudca. Ak sa v dôsledku zmeny v personálnom obsadení trestnoprávneho kolégia doplní neúplný senát, dovtedy nerozhodnuté veci prejedná a rozhodne senát v novom (doplnenom) zložení. Toto ustanovenie sa primerane použije i na každú zmenu v zložení senátu počas obdobia, na ktoré sa tento rozvrh práce zostavuje.

Podľa čl. V ods. 2 rozvrhu práce na rok 2020 v znení opatrenia č. 17 (v znení ku dňu zániku funkcie sudcu JUDr. Gabriele Šimonovej) ak došlo k vylúčeniu sudcu, ktorý nevykonáva funkciu predsedu senátu, z prejednávania a rozhodovania vecí alebo sa sudca nemôže zúčastniť na prejednávaní a rozhodovaní vecí z iných vážnych dôvodov (napríklad dočasné pridelenie sudcu, sťaž, prerušenie výkonu funkcie sudcu) alebo je senát z iných dôvodov neúplný a v osobitnej časti rozvrhu práce nie je ustanovené inak, ďalším členom alebo členmi senátu, sa stávajú sudca alebo sudcovia zastupujúceho senátu podľa rozhodnutia riadiaceho predsedu zastupujúceho senátu; to neplatí, ak bol v dôsledku zmeny v obsadení súdu sudcami, ku ktorej došlo po vzniku dôvodu na zastupovanie, ale pred naposledy označeným rozhodnutím riadiaceho predsedu zastupujúceho senátu, zaradený do senátu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť, ďalší sudca ako predseda alebo člen senátu.

Podľa čl. XVI ods. 5 rozvrhu práce na rok 2021 v znení opatrenia č. 15 (v znení ku dňu zániku funkcie sudcu JUDr. Alene Šiskovej) ak došlo k vylúčeniu predsedu alebo sudcu päťčlenného senátu alebo ak je päťčlenný senát neúplný z iných dôvodov (čl. X ods. 1 veta prvá a ods. 9 rozvrhu práce), zastupuje ho náhradný predseda senátu alebo sudca zaradený do toho istého senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce v znení účinnom v čase pridelenia vecí; ak došlo k vylúčeniu

riadiaceho predsedu senátu päťčlenného senátu alebo sa tento nemôže zúčastniť na rozhodovaní z iných dôvodov, plní jeho úlohy v danej veci ďalší predseda tohto senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce. Pokiaľ takéto zastúpenie nie je možné, postupuje sa primerane podľa odseku 4.

Podľa čl. XVI ods. 4 citovaného rozvrhu práce ak došlo k vylúčeniu riadiaceho predsedu senátu, predsedu alebo sudcu trojčlenného senátu trestnoprávneho kolégia alebo ak je takýto senát neúplný z iných dôvodov (čl. X ods. 1 veta prvá a ods. 9 rozvrhu práce), zastupuje ho riadiaci predseda, predseda alebo sudca zastupujúceho senátu (čl. X ods. 5 rozvrhu práce) podľa pravidiel určeného v osobitnej časti rozvrhu práce týkajúcej sa trestnoprávneho kolégia. Pokiaľ takéto zastúpenie nie je možné, zastupuje ho ďalší predseda alebo sudca zastupujúceho senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce, pričom predsedu senátu alebo sudcu uvedeného na najnižšom mieste zastupuje riadiaci predseda senátu; to platí aj v prípade, ak majú byť zastúpení dvaja členovia zastupovaného senátu. V prípade zastúpenia môže byť sudcom spravodajcom vždy len člen zastupovaného senátu, a to na základe rozhodnutia riadiaceho predsedu senátu. Ak došlo k vylúčeniu riadiaceho predsedu senátu alebo sa tento nemôže zúčastniť na rozhodovaní z iných dôvodov, plní jeho úlohy v danej veci ďalší predseda zastupovaného senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce; ak ho niet, plní úlohy riadiaceho predsedu senátu predseda zastupujúceho senátu určený na zastupovanie podľa pravidiel určeného v osobitnej časti rozvrhu práce, prípadne ten z dvoch takýchto predsedov senátov, ktorí je v osobitnej časti rozvrhu práce uvedený na vyššom mieste. Pre určenie osoby zastupujúceho predsedu senátu alebo sudcu je rozhodujúce zloženie zastupujúceho senátu v čase vzniku dôvodu na uskutočnenie zastúpenia. Ak dôvod na uskutočnenie zastúpenia ešte pred rozhodnutím veci odpadne, vec prejedná a rozhodne senát v pôvodnom zložení.

Podľa čl. X ods. 5 veta prvá citovaného rozvrhu práce ak v osobitnej časti nie je ustanovené inak, zastupujúcim senátom je senát s najbližším vyšším poradovým číslom (napríklad pre senát 2 je zastupujúcim senátom senát 3); senát s najvyšším poradovým číslom zastupuje senát s najnižším poradovým číslom.

Podľa čl. XVI ods. 6 citovaného rozvrhu práce vo vzťahu k trestnoprávnemu kolégiu sa ustanovenia čl. X ods. 1 vety druhej až štvrtej, ods. 2 až 4 a ods. 5 poslednej vety rozvrhu práce neuplatňujú.

Prechodné ustanovenie rozvrhu práce na rok 2022 odkazuje na rozvrhy práce ku dňu vzniku dôvodov na zastupovanie (u JUDr. Gabriely Šimonovej ku dňu 28. októbra 2020 a u JUDr. Aleny Šiškovej ku dňu 1. augusta 2021). V rokoch 2020 a 2021 sa však uplatňovali rôzne pravidlá zastupovania, čo má vplyv aj na spôsoby doplnenia senátu za uvedené sudkyne.

V zmysle rozvrhu práce na rok 2020 určoval zastupujúceho člena senátu riadiaci predseda zastupujúceho senátu s výnimkou, ak bol po vzniku dôvodu na zastupovanie, avšak pred predmetným rozhodnutím riadiaceho predsedu zastupujúceho senátu, zaradený do senátu ďalší člen. Do času rozhodovania o dovolaní nebolo riadiacim predsedom zastupujúceho senátu rozhodnuté o zastupujúcom členovi za JUDr. Gabrielu Šimonovú. Naopak v medziobdobí (od vzniku dôvodu na zastupovanie ku dňu rozhodnutia) bol senát 2 TdoV doplnený o ďalších členov, a to náhradných členov senátu - JUDr. Petra Štífta, JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Emila Klemaníča (tento náhradný člen senátu je však vylúčený zo zákona, nakoľko v danej veci rozhodoval ako člen senátu súdu prvého stupňa). Vzhľadom na striktné dodržiavanie postupnosti pri zastupovaní, sa zákonným sudcom za JUDr. Gabrielu Šimonovú stal prvý náhradný člen senátu 2 TdoV JUDr. Peter Štíft.

Vo vzťahu k JUDr. Alene Šiškovej je postup zastupovania odlišný. V zmysle rozvrhu práce na rok 2021 v znení opatrenia č. 15 sa na zastupovanie sudcov päťčlenného senátu v trestnoprávnom kolégiu uplatňovali špeciálne ustanovenia čl. XVI ods. 4 až 6, t. j. najprv zastupovanie ďalšími členmi senátu zaradeného do senátu 2 TdoV a ak taký postup nebol možný (čo bolo aj v danom prípade, keďže v čase pridelenia veci už do senátu nebol zaradený iný náhradný člen), nastupovalo zastupovanie podľa pravidiel určeného v osobitnej časti rozvrhu práce týkajúcej sa trestnoprávneho kolégia (čl. XXIV - tabuľková

časť súdnych oddelení), pričom čl. X veta tretia za bodkočiarkou (zastupovanie sudcom zaradeným následne do senátu) sa pri trestnoprávnom kolégiu neuplatňovalo. Pre súdne oddelenie - päťčlenný senát 2 TdoV, 2 TdoV-S bolo určenie zastupujúceho sudcu dané koncovou číslou poradového čísla registra, pod ktorým bola vec zaevidovaná. Trestná vec obvineného Š. L. je evidovaná pod číslom 3, čomu zodpovedá sudca zastupujúceho senátu (1 TdoV) uvedený v osobitnej časti rozvrhu práce na 3. mieste. Tretím v poradí v senáte 1 TdoV ku dňu vzniku dôvodu na zastupovanie (1. augusta 2021) bol JUDr. Martin Bargel. Namiesto členky senátu JUDr. Aleny Šiškovéj bol preto do senátu zaradený JUDr. Martin Bargel.

JUDr. Martin Piovartsy (predseda senátu) sa listom doručeným Kancelárii prezidenta Slovenskej republiky 9. decembra 2022 vzdal funkcie sudcu. V súlade s § 19 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, jeho funkcia zanikla uplynutím 31. decembra 2022.

Podľa čl. XVI ods. 6 rozvrhu práce na rok 2023 v znení opatrenia č. 1 (v znení ku dňu zániku funkcie sudcu JUDr. Martina Piovartsyho) ak došlo k vylúčeniu predsedu alebo sudcu päťčlenného senátu alebo ak je päťčlenný senát neúplný z iných dôvodov (čl. X ods. 1 veta prvá a ods. 9 rozvrhu práce), zastupuje ho náhradný predseda senátu alebo sudca zaradený do toho istého senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce v znení účinnom v čase pridelenia veci; ak došlo k vylúčeniu riadiaceho predsedu senátu päťčlenného senátu alebo sa tento nemôže zúčastniť na rozhodovaní z iných dôvodov, plní jeho úlohy v danej veci ďalší predseda tohto senátu, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce. Pokiaľ takéto zastúpenie nie je možné a pred vznikom dôvodu na zastúpenie bol do päťčlenného senátu zaradený ďalší stály alebo náhradný predseda senátu alebo sudca, je zastupujúcim sudcom novozaradený predseda senátu alebo sudca, a to v zostupnom poradí uvedenom v osobitnej časti rozvrhu práce v znení účinnom v čase vzniku dôvodu na zastúpenie; inak sa postupuje primerane podľa odseku 4.

Vo vzťahu k sudcovi JUDr. Martinovi Piovarsymu je potrebné aplikovať obdobný postup ako pri JUDr. Gabriele Šimonovej. Dňom vzniku dôvodu na zastupovanie je 1. január 2023. V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v znení opatrenia č. 1 s účinnosťou od 1. januára 2023 bol sudca JUDr. Martin Piovartsy nahradený náhradným členom senátu - sudcom JUDr. Petrom Kaňom.

Následne, z vyššie uvedeného dôvodu odchodu sudcu spravodajcu JUDr. Martina Piovartsyho bola vec pridelená zastupujúcou riadiacou predsedníčkou senátu, JUDr. Janou Kostolanskou JUDr. Pavlovi Farkašovi, ktorý sa v súlade s rozvrhom práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v znení opatrení č. 1 až 10 platného a účinného v čase od 1. decembra 2023 ujal funkcie riadiaceho predsedu senátu 2TdoV, 2TdoV-S.

S ohľadom na spojenie vecí vedených pod sp. zn. 2 TdoV 3/2020 a sp. zn. 2 TdoV 6/2022 platí rovnaké zloženie senátu aj pre dovolanie podané obvineným Š.F. L..

K namietanej nepríslušnosti Špecializovaného trestného súdu v Pezinku

Na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa vyžaduje, aby rozhodnutie vo veci vydal vecne alebo miestne nepríslušný súd.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) špecializovaný trestný súd koná a rozhoduje v trestnoprávných veciach a v iných veciach, o ktorých to ustanovuje predpis o konaní pred súdmi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o súdoch špecializovaný trestný súd má postavenie krajského súdu.

V zmysle ustanovenia § 14 písm. k) Tr. por. patria do pôsobnosti špecializovaného trestného súdu trestné činy terorizmu.

Prokurátor podal 15. januára 2018 na špecializovanom trestnom súde obžalobu na obvineného Š. L.A. v bodoch 1/ až 5/ pre obzvlášť závažný zločin terorizmu a niektorých foriem účasti na terorizme podľa § 419 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. a v bodoch 1/ až 3/ pre zločin nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 298 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a na § 140 písm. e) Tr. zák. Pri všetkých piatich skutkoch sa mal obvinený dopustiť trestného činu terorizmu, ktorý spadá do pôsobnosti špecializovaného trestného súdu. Následne vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní dospel súd prvého stupňa k záveru o opodstatnenosti podanej obžaloby, keď obvineného odsúdil za vyššie uvedené trestné činy bez zmeny právnej kvalifikácie.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní teda konal ako príslušný súd. Na uvedené nemala vplyv zmena právnej kvalifikácie odvolacím súdom, ani názor obvineného o nenaplnení skutkových podstat daných trestných činov. Nakoľko súd prvého stupňa považoval právnu kvalifikáciu skutkov za správnu, nemal dôvod na postúpenie veci inému vecne príslušnému súdu v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 písm. a) Tr. por.

K namietanému zásadnému porušeniu práva na obhajobu

Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale výlučne len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných väd. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov sú z tohto dôvodu striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia. Dovolací súd preto nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expressis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (bližšie viď R 120/2012).

Obvinený k niektorým námietkam priradil viaceré dovolacie dôvody. Tá istá námietka však môže byť subsumovateľná len pod jeden dovolací dôvod. Pritom platí, že námietka sa primárne podradí pod príslušný špeciálny dôvod dovolania, nie aj pod všeobecný dôvod. Naopak nesprávne podradené námietky obvineného dovolací súd subsumoval pod správne dovolacie dôvody.

Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom obvinený vzhliadol v nemožnosti oboznámenia sa s vecnými dôkazmi, vo formátoch a vyhotoveniach predložených dôkazov, v absencii dôkazov v spise, v obštrukciách súdu prvého stupňa, v nezákonnosti fotodokumentácie, úradného záznamu a vykonaní nezákonných dôkazov na hlavnom pojednávaní. Pod daný dovolací dôvod pritom možno čiastočne subsumovať aj ďalšie námietky obvineného, ktoré uplatnil v rámci iných dovolacích dôvodov.

K danému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd uvádza, že konštantná judikatúra súdu právo na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe

nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Z dikcie citovaného dovolacieho dôvodu je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

Medzi takéto porušenia patrí aj rozhodnutie odvolacieho súdu vydaného iba na podklade opravného prostriedku podaného obvineným vo svoj prospech, ktorým však súd v konečnom dôsledku zhorší postavenie obvineného, čím dôjde k porušeniu zásady *prohibitio reformatio in peius* (zákaz zmeny k horšiemu), upravenej v Trestnom poriadku.

Podľa § 322 ods. 3 veta druhá Trestného poriadku v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody.

Zákaz *reformatio in peius* je potrebné chápať ako garanciu práva podávať opravné prostriedky bez toho, aby sa zhoršilo postavenie osoby (v porovnaní so situáciou založenou pred podaním takéhoto opravného prostriedku), ktorá buď sama podala opravný prostriedok, alebo v prospech ktorej bol opravný prostriedok podaný inou, k tomu oprávnenou osobou (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2012, sp. zn. IV. ÚS 163/2012).

Zákaz zmeny k horšiemu sa pritom neviaže len na výrok o treste, ale sa vzťahuje aj na výrok o vine vrátane jeho skutkových zistení či použitej kvalifikácie, výroky o náhrade škody alebo ochrannom opatrení (k tomu pozri napr. stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 15/2011).

Z rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd obvinenému Š. L. uložil doživotný úhrnný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Obvinený podal odvolanie proti výroku o vine, ako aj výroku o treste. Prokurátor sa odvolania vzdal. Odvolací súd následne (po zmene právnej kvalifikácie skutkov) obvinenému uložil nižší úhrnný trest, a to vo výmere 13 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, trest prepadnutia veci - počítačového zariadenia ENERMAX a ochranný dohľad v trvaní 3 rokov.

Odvolací súd sa nedopustil žiadneho pochybenia, keď obvinenému uložil aj ochranný dohľad, keďže špecializovaný trestný súd tak neučinil (v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. zák. ide o obligatórne rozhodnutie pri obzvlášť závažných zločinoch čo odvolací súd musel napraviť) a to aj napriek tomu, že prokurátor proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie nepodal. K porušeniu zásady *reformatio in peius* (zákaz zmeny k horšiemu) takýmto postupom nedošlo, pretože pre posúdenie otázky či došlo (alebo nedošlo) k zmene k horšiemu, teda k sprísneniu uloženého trestu je potrebné zohľadniť rozhodnutie odvolacieho súdu komplexne s prihliadnutím na zmiernenie právnej kvalifikácie konania obvineného a následné uloženie zásadne miernejšieho trestu odňatia slobody, oproti trestu uloženého súdom prvého stupňa (namiesto doživotného trestu odňatia slobody trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov). Rovnako sa to týka aj trestu prepadnutia veci, ktorý súd prvého stupňa obvinenému neuložil a učinil tak až odvolací súd, a to aj napriek absencii odvolaniu prokurátora.

Najvyšší súd ako súd odvolací sa ale dopustil pochybenia pri ukladaní ochranného dohľadu, keď rozhodol v rozpore s ustanovením § 78 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ak sa ochranný dohľad ukladá opätovne, a to skôr, než bol vykonaný ochranný dohľad predtým uložený, nesmie čas, na ktorý sa opätovne ukladá, spolu s doteraz nevykonaným zvyškom ochranného dohľadu predtým uloženého prevyšovať päť rokov.

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 13. apríla 2018, sp. zn. 5T/91/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 18. júla 2018, sp. zn. 6To/23/2018 bol obvinenému Š. L. uložený (okrem iného) podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní troch rokov. V rovnakej dĺžke bol obvinenému uložený ochranný dohľad aj odvolacím súd v posudzovanej trestnej veci. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu bol rozsudok Okresného súdu Poprad už právoplatný, pričom obvinený si v čase konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu vykonával trest uložený v inej trestnej veci vo výmere jedenásť rokov. To znamená, že obvinený nemohol vykonať žiadnu časť z ochranného dohľadu, keďže ešte nebol prepustený na slobodu. Odvolací súd pochybil, keď napriek vedomosti o skôr uloženom ochrannom dohľade (obe rozhodnutia v inej trestnej veci na verejnom zasadnutí prečítal) opätovne obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní troch rokov, čím presiahol povolenú maximálnu dĺžku ochranného opatrenia uvedenú v § 78 ods. 2 Tr. zák. Tým došlo aj k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j) Tr. por. Dovolací súd preto vo výroku svojho rozhodnutia konštatoval naplnenie tohto dovolacieho dôvodu porušením zákona v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (porušenie ustanovenia Trestného zákona) a § 78 ods. 2 Trestného zákona v neprospech obvineného.

Pokiaľ ide o ostatné námietky obvineného prezentované v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., tieto boli súčasťou jeho obhajoby aj v rámci odvolacieho konania. Nad rámec dovolací súd len upozorňuje, že odvolací súd sa zaoberal niektorými, podľa jeho názoru zásadnými, obvineným prezentovanými námietkami a to súhrnne, s poukazom na opatrenie vyšetrovateľa z 29. novembra 2017 týkajúce sa formátu obálok a následným vyhodnotením dôkazov preukazujúcich vinu obvineného. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožnil.

Je potrebné uviesť (s odkazom na konštantnú judikatúru vnútroštátnu ako i európskeho rozmeru), že súd nie je povinný dať odpovede na všetky predložené otázky, pričom však z rozhodnutia musí byť zrejmé, že sa zaoberal všetkými podstatnými otázkami a dal odpoveď na argumenty, ktoré sú pre rozhodnutie rozhodujúce (pozri rozhodnutia ESĽP vo veci Ruiz Torija proti Španielsku z 9. 12. 1994, sťažnosť č. 18390/91; Van de Hurk proti Holandsku z 19. 4. 1994, sťažnosť č. 16034/90; Boldea proti Rumunsku z 15. 2. 2007, sťažnosť č. 19997/02; rozsudok Veľkej komory vo veci Moreira Ferreira proti Portugalsku č. 2 z 11. 7. 2017, sťažnosť č. 19867/12).

Z napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho je zrejmé, ktoré argumenty vzal do úvahy a v akom rozsahu argumentáciu obvineného predloženú v odvolaní a doplneniach odvolania zohľadnil. Odkazom na odôvodnenie rozsudku súdu nižšieho stupňa, s ohľadom na skutočnosť, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, je možné konštatovať, že súdy sa dostatočne zaoberali všetkými relevantnými námietkami obvineného.

Obvinený síce v odvolaní a následnom dovolaní prezentoval aj (početné) ďalšie tvrdenia, tieto však buď nemajú dostatočnú materiálnu hodnotu pre účely možnosti akéhokoľvek priaznivejšieho ovplyvnenia jeho veci a majú charakter de facto a de iure kvantitatívny bez právne relevantnej kvalitatívnej podstaty alebo ide o identické - viackrát opakované replikované námietky s ktorými sa vysporiadali súdy nižšieho stupňa.

Dovolací súd po preskúmaní rozhodnutí prvostupňového ako aj odvolacieho súdu nemá žiadnych pochybností, že skutok sa stal tak, ako je to ustálené v skutkových zisteniach a že tento skutok spáchal obvinený, nakoľko ho usvedčuje široké penzum variantných, v súlade so zákonom získaných dôkazov.

K obvineným namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku

V nadväznosti na uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je v prvom rade potrebné zdôrazniť (a opakovane replikovať), že dovolanie z citovaného dôvodu možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže

skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod., i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

K namietanému nariadeniu výkonu trestu dovolací súd poznamenáva, že uplatnená námietka nespadá pod žiadny dovolací dôvod. Išlo o zrejmu písarsku chybu, ktorá nemala vplyv na práva obvineného.

Námietky obvineného, ktoré smerovali k inému hodnoteniu dokazovania, nemohli byť predmetom dovolacieho konania na základe dovolania podaného obvineným. Námietky smerujúce k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý by zodpovedal predstavám obvineného navyše svojim obsahom nenapĺňajú žiaden dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Skutkové okolnosti je dovolací súd oprávnený skúmať len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por. Dovolací súd sa preto nimi bližšie nezaoberal.

Obvinený Š. L. v súlade s ustanovením § 374 ods. 3 Tr. por. dovolaním napádal (ako samostatne uplatnený dovolací dôvod, ktorý bližšie nerozviadol) aj konanie na súde prvého stupňa s tým, že vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. K tomuto dovolací súd len na okraj poznamenáva:

„Ustanovenie § 374 ods. 3 Tr. por. nemožno uplatňovať ako samostatný dôvod dovolania. Toto ustanovenie len v nadväznosti na § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď sa z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. dovolaním napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietat aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Ak dovolateľ namieta chybu konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 ods. 1 Tr. por. a takto musí byť aj v dovolaní označená (374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).“ (R 47/2014-I)

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g)

Vo vzťahu k predmetnému dovolaciemu dôvodu je potrebné generálne uviesť, že ho možno úspešne uplatňovať výlučne v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci

rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v rámci tohto dovolacieho dôvodu možno úspešne uplatňovať aj nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov, ale len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť iba vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje. Logicky z toho vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukázu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť iba vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší p. Holandsku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al -Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie) (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Tdo 35/2020).

Na základe uvedeného je potrebné replikovať zistenia odvolacieho súdu, podľa ktorých nedošlo v konaní k podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetné skutky stali a že ich spáchal obvinený Š. L.. Napriek tvrdeniam obvineného o účelovom zmanipulovaní vyšetrovania, resp. konkrétnych listinných dôkazov zadokumentovaných v spise súd nezistil, že by k akejkoľvek manipulácii dochádzalo. Nakoľko v konaní predchádzajúcemu dovolaniu obvineného nie je splnený už spomínaný základný predpoklad naplňujúci dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj z dôvodu, že obvineného usvedčoval celý rad zákonným spôsobom zabezpečených a vykonaných dôkazov, ktoré jednotlivo ale aj vo vzájomnej súvislosti bez akýchkoľvek pochybností nasvedčujú vine obvineného Š. L. zo skutkov, za ktoré bol uznaný vinným, dovolací súd nemôže vysloviť naplnenie materiálnej stránky dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Len marginálne treba zdôrazniť, že je iba logické, že s poštovými zásielkami (s ktorými malo byť podľa námietok obvineného zámerne manipulované) so zreteľom na ich obsah, bolo nevyhnutné v inkriminovanom čase zaobchádzať s predpokladom ich kontaminácie rádioaktívnym materiálom, bez ohľadu na to, že až následnými odbornými analýzami bola ich kvantifikácia objektivizovaná s ustálením množstva, ktoré fakticky nepredstavovalo ohrozenie života a zdravia osôb, ktoré s nimi prišli do kontaktu.

Pokiaľ ide o obvineným namietané nevydanie uznesenia o začatí trestného stíhania pre skutky č. 4 a 5 (L. D. D.) a (O. L.), je potrebné odkázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. septembra 2019, Tpj 47/2019, na zjednotenie v otázke, či sa uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. môže týkať skutku, u ktorého sa predpokladá, že už bol spáchaný ako trestný čin, alebo okrem uvedenej alternatívy tiež aj skutku, ktorého spáchanie ako trestného činu sa ešte len v budúcnosti predpokladá a tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2022, sp. zn. 5 To 5/2021, podľa ktorého ak pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 Trestného poriadku nebolo pre skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, vydané procesne účinné uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 Trestného poriadku, neznamená to bez ďalšieho, že trestné stíhanie pre daný skutok nebolo vôbec začaté. V takejto procesnej situácii treba uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré spĺňa zákonné náležitosti podľa § 206 ods. 3 Trestného poriadku, považovať vzhľadom na § 206 ods. 2 Trestného poriadku aj za uznesenie o začatí trestného stíhania, a to i vtedy, ak v jeho výroku nie je ustanovenie § 199 Trestného poriadku formálne uvedené. Takéto uznesenie o vznesení obvinenia je súčasťou spisu a to na č. 1. 22 - 28, čím je de iure konvalidovaná absencia osobitného uznesenia o začatí trestného stíhania za skutky č. 4 a 5.

K námietkam obvineného, že v spise ČVS: PPZ-879/NKA-PZ-VY-2016 resp. PK-1T/1/2016 sa nachádzajú listiny - úkony s ČVS: ORP-843/1-VYS-PP-2016, ktoré so spisom ČVS: PPZ-879/NKA-PZ-VY-2016 nemajú žiadnu súvislosť dovolací súd uvádza, že tu evidentne došlo k písárskej, formálnej chybe zo strany OČTK vo forme zámeny číslic v ČVS, kedy namiesto čísla „834/1“, pod ktorým bolo začaté trestné stíhanie pre skutok č. 1 (Poprad) sa počnúc zápisnicou o výsluchu svedka JUDr. D. A. na č. l. 102 - 105 začalo mylne používať číslo „843/1“, čo však napriek pokračujúcemu mylnému číslovaniu naprieč spisom nemá žiadny (a už vôbec nie negatívny) materiálny dopad na postavenie a realizáciu práv obvineného. Pokiaľ obvinený žiadal o sprístupnenie spisov s ČVS: ORP-834/1-VYS-PP-2016 a tiež ORP-843/1-VYS-PP-2016, odpoveď OR PZ Poprad, z ktorej vyplýva neposkytnutie kópie zo spisu ORP-843/1-VYS-PP-2016 z dôvodu absencie oprávnenia obvineného na nahliadnutie je vecne správne, nakoľko išlo o inú, s vecou obvineného nesúvisiacu vec. Obvinený mal možnosť oboznámiť sa so spisom a to vrátane úkonov mylne vedených pod číslom „843/1“, nakoľko boli súčasťou spisu po spojení vecí vedených pod č. ČVS: PPZ-879/NKA-PZ-VY/2016, čo prostredníctvom obhajcu aj (úspešne) realizoval (č. l. 1718-1726).

Vo vzťahu k ostatným dovolateľom namietaným skutočnostiam dovolací súd uvádza, že tieto majú výslovne taký formálny charakter námietok, ktoré v žiadnom prípade nedisponujú vlastnosťou byť spôsobilé na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a/alebo o nich bolo rozhodnuté v prvostupňovom resp. odvolacom konaní, s ktorých odôvodňujúcou argumentáciou sa dovolací súd plne stotožňuje. Dovolaťom namietané závery znaleckých posudkov a odborných vyjadrení treba výlučne hodnotiť ako námietky obsahu týchto dôkazov a nie námietky ich nezákonného vykonania, tak ako to predpokladá ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

K žiadosti o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody

Obvinený v dovolaní okrem iného žiadal aj o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov až do svojho úmrtia dňa X. G. XXXX v Nemocnici pre obvinených a odsúdených Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín (ako to vyplýva z oznámenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín zo 7. mája 2024).

Podľa § 380 ods. 4 Tr. por. minister spravodlivosti alebo generálny prokurátor môže výkon rozhodnutia, proti ktorému podal dovolanie, odložiť alebo prerušiť až do rozhodnutia. Po podaní dovolania môže tak urobiť aj dovolací súd.

Predpokladom zváženia prerušenia výkonu trestu odňatia slobody je skutočnosť, že obvinený si vykonáva trest, ktorý mu bol uložený rozhodnutím, proti ktorému dovolanie smeruje. Dovolací súd z lustrácie v databáze ZVJS zistil, že obvinený Š. L. v čase rozhodovania o predmetných dovolaniach vykonával trest uložený Okresným súdom Poprad, sp. zn. 5T/91/2016 s predpokladom jeho odpykania 18. júna 2027 a až následne by bol dodaný do výkonu trestu v aktuálne prejednávannej trestnej veci. Uvedené vyplýva aj z nariadenia výkonu trestu odvolacím súdom, ktorý uviedol, že trest odňatia slobody mal obvinený nastúpiť po vykonaní trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Poprad z 13. apríla 2018, sp. zn. 5T/91/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 18. júla 2018, sp. zn. 6To/23/2018 vo výmere 11 rokov (č. l. 2289). K tomuto už nemôže ale dôjsť, nakoľko obvinený dňa 4. mája 2024 zomrel.

Vzhľadom na porušenie zákona odvolacím súdom pri výmere ukladaného ochranného opatrenia, dovolací súd bez ďalšieho zrušil napadnutý rozsudok len v rozsahu uloženého ochranného opatrenia.

Vo vzťahu k dovolaniu generálneho prokurátora nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., preto jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol ako nedôvodné.

Rozhodnutie senátu v bodoch bolo prijaté jednomyseľne.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.